

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

havde ønsket. Jeg har forstået, at ministeren mener at kunne give en del oplysninger om disse undersøgelser, inden dette lovforslag skal endeligt vedtages, og at vi i udvalget eller i vareforsyningsudvalget kan få nogle oplysninger om de prissammenligninger, der har været foretaget, så vi er i stand til at skønne over, om der er grund til at foretage ændringer i den gældende lov for at imødekomme kravet om, at varepriserne ikke gøres urimeligt høje gennem administrationen af vareforsyningsloven, navnlig med hensyn til varerne på de bundne lister.

Om dollarpræmieringen er der det at sige, at den afgjort har været af betydning for erhvervslivet, og at man vel ikke uden videre kan afskaffe den. Den kan formentlig heller ikke opretholdes varigt. Der er vel ingen, der har ment, at det skulle være en varig foranstaltning; men som led i bestræbelserne for at fremme afsætningen af visse varer, som det ellers ville være vanskeligt at få afsat til rimelige priser under de bestående handelsforhold i de lande, vi skal handle med, har dollarpræmieringen været af værdi og kan ikke ganske brat afskaffes; men at det går i retning af en afvikling, må vi alle se i øjnene. Det er en af de ting, vi kan drøfte i udvalget.

Det ærede medlem hr. Anker Lau var bekymret over den inflatoriske udvikling. Den bekymring deler vi alle, men det ærede medlem mener dog vel ikke, at problemet var klareret, hvis vi afskaffede denne lovgivning. Så enkelt er det vist ikke. At man skal være opmærksom på den fare, der ligger i en inflation, er jeg ikke uenig i, men det er ikke tilstrækkeligt at henvise til en ophevelse af denne lov, hvad det ærede medlem ikke engang selv tør foreslå på nuværende tidspunkt. De bestræbelser, der kan udfoldes for at hindre, at vareforsyningsloven kommer til at virke fordyrende, bevirke, at omkostningsniveauet stiger, vil vi til enhver tid støtte. Det må være udvalgets opgave på grundlag af de tal, ministeren møder med, at undersøge, om der kan foretages ændringer, som kan betyde en friere varetillørsel, en sundere konkurrence og billigere varer til landet. Det er et nyttigt og godt formål, og det falder nøje sammen med de bestræbelser, vi til enhver tid har

været villige til at støtte i forbindelse med administrationen af vareforsyningsloven.

Jeg anbefaler lovforslaget til en velvillig behandling.

Ingmar Wagner: Da mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, ikke kan være til stede ved denne forhandling, skal jeg gøre nogle enkelte bemærkninger om vort partis stilling til lovforslaget.

Kommunisterne har ved tidligere behandlinger af tilsvarende lovforslag udtalt, at vi var indforstået med nødvendigheden af at have en vareforsyningslov eller, som det hedder, lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, vareforsyning m. v., men samtidig har vi udtalt vor utilfredshed med den måde, på hvilken loven administreres. Ligeledes har vi vendt os imod den tøjlesløse liberalisering, der har fundet sted på en række områder, og som vel fortsat er en drivkraft i regeringens handelspolitik, efter kommunisternes opfattelse til skade for landets økonomi. Den kommunistiske gruppe har gang på gang udtalt sig for en stærkere kontrol med importen, således at denne ikke kom til at skade dansk erhvervsliv og danske arbejders beskæftigelsesmuligheder. Vi har stadig mistillid til den kontrol eller rettere sagt mangel på kontrol, der er med skibsrederes og andre kapitalisters hjemtagning af fremmed valuta. Vi har den opfattelse, at en stærkere kontrol med hjemtagningen af valuta vil være afgørende til gavn for dansk økonomi. Jeg henviser til Damicosagen, som nylig er overstået; den viser, at det er muligt for erhvervslivet at undlade at hjemtage den valuta, det ifølge loven er pligtigt til. Derudover er der et friskere eksempel, som jeg tror det er af værdi at fremdrage. Da der var tale om faldende sterlingkurs, kom der mere valuta hjem til landet. Det viser, at der er en del, der ligger med valuta ude, som først hjemtages, når der er fare for, at dens værdi vil blive forringet. Sådanne eksempler viser, at det stadig er nødvendigt at have kontrol på dette område. Der er endelig et synspunkt, vi fortsat fastholder, nemlig at tinget må informeres bedre om forhandlingerne i vareforsyningsudvalget.

Dette er i korte træk, hvad kommuni-